

پرویز قلیچ خانی در سیدنی استرالیا، فرازهایی از زندگی قلیچ خانی

بهروز جلیلیان

پرویز قلیچ خانی

روحیات ضد اسرائیلی در میان توده مردم گشت. پس از پیروزی مردم به خیابان های اطراف ورزشگاه امجدیه آمدند و تا نیمه های شب به جشن و پایکوبی پرداختند. از مهمترین وقایع سیاسی در این بازی، حضور هواداران و اعضای هسته های مطالعاتی مصطفی شجاعیان بود، که در نقاط مختلف استادیوم امجدیه به شعارهای ضد اسرائیلی و طرفداری از فلسطین دست می زدند. در این میان عده ای از گروه اسلامی مؤلفه نیز به دفتر هواپیمایی ال عال متعلق به اسرائیل در خیابان ویلا حمله بردند و آنرا به آتش کشیدند. از مهمترین افراد این واقعه می توان از اسدالله لاجوردی نام برد که سالها بعد در رژیم جمهوری اسلامی با عنوان دادستان دادگاه انقلاب اسلامی بسیاری از یاران و همراهان فکری پرویز قلیچ خانی را به جوخه های اعدام سپرد. اولین توجه ساواک به قلیچ خانی کسی بعد از این بازی ها بود که موجب تقابل وی با فدراسیون فوتبال هم شد، همانطور که خود نوشته است: "وقتی تیم ایران اول شد. اعضای تیم به اصطلاح شرفیاب گردیدند و در این شرف به باد دهی، کلیه سرپرستان و مربیان و اعضای تیم تا کمر خم شده و بر دستان شاه بوسه زدند ولی من (و یک نفر دیگر هم) از انجام این کار خودداری کردم و به همین دلیل از سوی تیمسار خسروانی و هاشمی نژاد مورد بازخواست قرار گرفتم."

به همین دلیل نیز، زمانی که تیم باشگاه نورنبرگ آلمان برای یک بازی دوستانه در مقابل تیم منتخب تهران قرار گرفتند، بخاطر بازی بسیار چشم گیر پرویز قلیچ خانی، آنها نیز به وی پیشنهاد پیوستن به تیم شان را دادند که مجدداً با جواب رد قلیچ خانی روبرو شد. سال بعد که برای همان بازی های منطقه ای تیم ملی به ترکیه رفته بود، از سوی باشگاه بایر مونیخ برای پیوستن به آن باشگاه، پیشنهادی شد. متأسفانه به علت عدم داشتن پاسپورت معمولی وی قادر به ماندن در آلمان نشد. در آن زمان بخاطر کاستن از هزینه ها، به بازیکنان، پاسپورت آبی دیپلماتیک می دادند که دارای مهلت اعتباری محدودی بود، با داشتن این پاسپورت کسی حتی نمی توانست پناهنده شود. این مسئله که برای پرویز قلیچ خانی و جلال طالبی رخ داد، بعدها باعث تلخکامی های بسیاری برای این دو بازیکن شد. تربیت بدنی، به این دو قول داده بود که ضررهای مالی از نیوستن این دو بازیکن به باشگاه های خارج را تامین کند که عملاً این کار را نکرد، حتی پس از فینال جام ملت های آسیا که ایران برای اولین بار اول شد و تیمسار خسروانی با زد و بند به مقام تربیت بدنی رسید، تنها راه دست یابی قلیچ خانی به جبران ضررهای مالی را پیوستن وی به تیم تاج که متعلق به خودش بود، قرار داد که این اولین تغییر باشگاهی پرویز قلیچ خانی شد.

مهمترین بازی و گل سرنوشت ساز قلیچ خانی در فینال جام ملت های آسیا در سال ۱۳۴۷ و در مقابل اسرائیل قهرمان دوره قبل روی داد. اسرائیل در ابتدا در نیمه اول گل زد. در نیمه دوم، در ابتدا ایران با گل حسین کلانی موفق به تساوی نتیجه با اسرائیل شد. گل دوم ایران با شوت بسیار پر قدرت و سرکش قلیچ خانی، از میانه زمین با پشت سر گذاشتن چند بازیکن حریف، هیچ شانس به دروازه بان اسرائیل برای مهار آن نداد. در این بازی ایران برای اولین بار قهرمان آسیا شد. این واقعه، موجب شادی بسیاری در ایران و همچنین موجی از

در ایران، صدری میرعمادی پایه گذاری کرده بود. قلیچ خانی در سن ۱۷ سالگی به کیان پیوست و اولین بازی وی برای کیان در مقابل تیم پر قدرت شاهین بود که باعث درخشش قلیچ خانی در ورزشگاه امجدیه شد. دو سال بعد وی به تیم ملی دعوت شد. در ابتدا به عنوان بازیکن ذخیره در مقابل تیم هندوستان بر روی نیمکت تیم ملی نشست. زمانی که شش نفر از اعضای تیم ملی از شرکت در بازی های المپیک توکیو محروم شدند، وی به همراه تیم برای شرکت در المپیک ۱۹۶۴ توکیو به آن کشور رفت.

پرویز قلیچ خانی با وجود افراد با سابقه و مسن تر از وی در تیم ملی در هر سه بازی تیم ملی بازی کرد. اگر چه تیم ملی به موفقیتی در این بازی ها دست نیافت. اما نام وی با لقب "کیانی شجاع" وارد زبان فوتبال دوستان قرار گرفت. اولین بازی ملی وی در این مسابقات و در برابر تیم ملی آلمان شرقی بود. در سال ۱۳۴۴ که تورنمنت جدیدی در رابطه با یک قرارداد عمران منطقه ای بین، ایران، ترکیه، عراق و پاکستان بوجود آمد، در اولین دوره این رقابت ها حسین فکری، مربی تیم ملی، قلیچ خانی را مامور کنترل گوش چپ ترکیه به نام "اور" کرده بود که گل زن بسیار ماهری بود. در این بازی او بخاطر کنترل قلیچ خانی نتوانست هیچ کاری انجام دهد. بازی بسیار خوب قلیچ خانی موجب جلب توجه باشگاه گالاناسرای برای به خدمت گرفتن وی شد و آنها دلالتی را برای بستن قرارداد با وی به تهران فرستادند. پرویز قلیچ خانی به این پیشنهاد جواب رد داد. قلیچ خانی بسیار تمایل داشت که شانس خود را در عرصه فوتبال حرفه ای تجربه کند و برای همین منظور با مسئولین تربیت بدنی به مشورت پرداخت. روز بعد در مطبوعات به نقل از وی و در واقع با دستور رئیس تربیت بدنی جوابی خطاب به فرستاده گالاناسرای که در مطبوعات منتشر شد، که: "من هنوز بسیار جوانم و حتی برای کارهایم هنوز بایستی از پدر مادرم اجازه بگیرم. به نظرم بازی فوتبال حرفه ای خارج از کشورم هنوز برای من بسیار زود است." در واقع فدراسیون فوتبال با ترغیب و خراب کاری در راه پیشرفت قلیچ خانی موجب عدم پیوستن وی به گالاناسرای شد. وی در این باره گفته است: "پس از مدتی وقتی از سوی یکی از دلالتان فوتبال ترکیه از من و یکی از دوستانم (جلال طالبی) دعوت شد با گرفتن مبلغ کلانی به ترکیه بروم این مسئله را با قره گوزلو دبیر وقت تربیت بدنی در میان گذاشتیم. اما فردای آن روز یک آگهی، بدون اطلاع ما در روزنامه ها چاپ شد که بخاطر علاقتی به شاه دوستی و میهن پرستی حاضر به رفتن به ترکیه نیستیم."

پرویز قلیچ خانی، یکی از بهترین فوتبالیست های تاریخ این ورزش در ایران و یک فعال سیاسی و مدافع حقوق انسان هاست. در تمامی شماره های مجله آرش، وی به رویدادهای روز ایران پرداخته و همواره مدافع حقوق زندانیان سیاسی، نویسندگان و آزادیخواهان کشورمان بوده است.

پرویز قلیچ خانی، یکی از بهترین فوتبالیست های تاریخ این ورزش در ایران، در اول دسامبر ۲۰۰۷ در سیدنی استرالیا، به سخنرانی و گفتگو، با ایرانیان می پردازد. این برنامه توسط جمعی از دوستانان مجله آرش در سیدنی - استرالیا برگزار میشود. متأسفانه تعداد ورزشکارانی همچون وی که به مسائل و اتفاقات پیرامون خود و جامعه اطراف خود توجه دارند، چندان زیاد نیست. پرویز قلیچ خانی، بیش از این یک فعال سیاسی و مدافع حقوق انسان هاست. در تمامی شماره های مجله آرش، وی به رویدادهای روز ایران پرداخته و همواره مدافع حقوق زندانیان سیاسی، نویسندگان و آزادیخواهان کشورمان بوده است. حضور وی، بهانه نگارنده برای نوشتن درباره وی است.

پرویز قلیچ خانی در ۱۳ آذر ۱۳۲۴ در محله صابون پزخانه - پشت میدان انبار گندم - نزدیک میدان شوش تهران در خانواده ای زحمتکش و فقیر متولد شد. وی در ابتدا به والیبال علاقمند بود و به این بازی می پرداخت. با دوستانش بصورت پیگیر در محله اش در شهناز جنوبی والیبال بازی می کرد. روزی که بازی فوتبال دوستانش را تماشا می کرد، به این بازی علاقمند شد و دیگر هیچگاه آن را ترک نکرد. وی در ابتدا در دبیرستان ادیب و در کلاس هفتم به همراه تیم فوتبال این دبیرستان، قهرمان دبیرستان های تهران و کشور شد. پس از آن به دبیرستان حکیم رفت و سه سال متوالی نیز به همراه تیم فوتبال این دبیرستان قهرمان شد.

باشگاه کیان تهران سه تیم فوتبال داشت، که تیم بر در دسته سوم و تیم البرز در دسته دوم بازی می کردند. تیم اصلی باشگاه، "کیان" در دسته اول فوتبال تهران حضور داشت. پرویز در ابتدا با تیم البرز فوتبال نیمه حرفه ای خود را با مربی گری علی الهی آغاز کرد. بخاطر مهارت و جگندگی در فوتبال، منصور امیر عاصفی که از بازیگران و مربیان عروف ایران بود، وی را به تیم اصلی کیان منتقل کرد. منصور امیر عاصفی در آن زمان دفاع راست تیم ملی بود. پسر تکنیکی و البته جسور تیم البرز بلافاصله به پیراهن راه راه معروف کیان رسید. امیر عاصفی همانطور که یکبار قلیچ خانی از وی نام برده، نه تنها مربی که معلم و مرشد وی در فوتبال و زندگی بوده است. کیان را یکی از متقدمین روزنامه نگاری ورزشی

کاباره رستوران نایب

فضائی دل انگیز، مکانی متفاوت
با غذاهای متنوع ایرانی

رستوران نایب با افتخار از شما و
میهمانانتان پذیرائی می کند!

سالن مجلل رستوران نایب با ظرفیت بیش از ۴۵۰ نفر

برنامه ویژه شب سال نو ۲۰۰۸

با هنرمندی پرویز قدرخانی، آواز و رقص عربی، دی جی

شروع برنامه ساعت ۸ شب در تاریخ دوشنبه ۳۱ دسامبر

زیباترین مکان برای برگزاری جشن ها و میهمانی های شما همراه با موزیک زنده

مجهز به کادر ورزیده

(650) 737-7900

101 Brentwood Dr.
S. San Francisco, CA 94080

قبول سفارشات غذا با بهترین سرویس

www.nayebrestaurant.net

nayebrestaurant@yahoo.com

